

ט"ז באייר תשפ"א, 28.4.2021

גיליון מס' 757

פרשת אמור

וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל קֶדֶשׁ

מאת נעם פרינס, בית רימון

הקריאה של תחילת פרשת אמר יוצרת, אצלי לפחות, תחושה עזה של זרות. הקב"ה פונה אל הכהנים. אנחנו, "ישראל" פשוטים, רק מקשיבים לשיחה. זה לא נעים במיוחד. יש אנחנו ויש הם. ולהם יש כללים וחוקים. עולם שלם שאנחנו "ישראל" מוגדרים בו זרים. מחוץ למעגל. זֶר לֹא יֹאכַל קֶדֶשׁ.

הזרות היא חוויה אנושית מוכרת לא רק בקודש, אלא גם ביום יום. אנחנו פוגשים את הזרות במעגלים שונים. לפעמים אנחנו נמצאים בפנים ולפעמים מחוץ למעגל.

זכורה לי טיסה אחת שבה ישבתי בשורה הראשונה של מחלקת תיירים. מיד אחרי המחלקה הראשונה. אני זוכר את ההתרגשות הילדותית משהו בלהיות קרוב למחלקה הראשונה. לאלה המיוחדים. המורמים מעם. ואז. אז הגיעה הדיילת וסגרה את הווילונות. נשארתי בחוץ. תייר לא רק בשם המחלקה אלא גם בחוויה הפנימית- "אתה רק אורח". ברגע הזה אמרתי שאני מבין עכשיו איך מרגישות הנשים בעזרת נשים כשגבר "מוודא" מולן שהווילון סגור.

כשהפרשה עוברת לעסוק בחגי ישראל, אני נמצא בצד השני. בצד הקרבה. כאן אני שותף לחלוטין. יש לי מקום ליד השולחן. אני במחלקה הנכונה. בחגי ישראל אנחנו מרגישים וחווים את הקדושה. אמנם גם כאן יש לכהנים תפקידים אחרים וזכויות אבל הפעם גם אנחנו, ישראל, לוקחים חלק.

ומה עם אלה שנמצאים בשוליים. אלה שמקומם ליד השולחן פחות מובטח? האם אני זוכר אותם כשאני נמצא בלב העניינים?

אמפטיה היא היכולת לשהות בנעליים של האחר. ולוא לרגע.

כשאני משוחח עם בנים על פגיעה מינית אני מתחיל באפשרות שלנו, הגברים, להפגע. להיות קרבנות. ורק אז אנחנו מדברים גם על האפשרות שלנו להפוך לפוגעים.

כשאני מבין את חווית הקורבנות- חווית החלש, אוכל לפתח אמפטיה כלפיו ולא רק שאמנע מפגיעה גם אנסה לסייע ככל יכולתי. ולמרות זאת קיימת גם אפשרות הפוכה. שכעת, כשאני הוא זה שנמצא במרכז- אני עכשיו בצד ה"נבחר", אעדיף להמשיך ולקיים את המצב הפוגעני.

אולי בגלל זה, בסיום הפרשה, לאחר שחוויתי על בשרי את תחושת הזרות, כמו גם את תחושת הקירבה, אני מקבל תזכורת על מקומי ומקומו של האחר- ביחס לאלוהים - "משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה".

ואב לשבעה. גר בבית רימון. מנחה למיניות בריאה מתבגרים, הורים וצוותי חינוך. במאי

דף פרשת שבוע של הקיבוץ הדתי מופיע באתר הקיבוץ הדתי: www.kdati.org.il
כדי לקבל את הדף כל שבוע בדואר אלקטרוני, יש לשלוח הודעה אל: webmaster@kdati.org.il
ולרשום [subscribe](#) בשורת הנושא. כדי להפסיק, יש לכתוב [unsubscribe](#) בשורת הנושא.
תגובות למאמרים וכן הצעות לכתוב מאמרים, יש לשלוח אל: amudim@kdati.org.il